

[Aksel Larsen.]

maaske erindre om tidligere Tidens Debatter om Forsvarsordninger, hvor der ofte blev fremført det Synspunkt, at det maatte være de militære sagkyndige, der skulde bestemme, hvordan Danmarks Forsvar skulde være, og hertil blev der fra anden Side sagt, og jeg mener, det er rigtigt: Nej, det maa være Politikerne, det maa være Folkets valgte Repræsentanter, som ganske vist ikke er militært særlig sagkyndige, der fastlægger Linierne, de ydre Rammer, men saa maa de militære sagkyndige træde til og have et afgørende Ord at sige med Hensyn til, hvorledes man inden for disse Rammer, efter disse Linier og for de Penge, der stilles til Raadighed, skal gøre det bedst muligt.

Jeg tror, Rigsdagens Arbejdsbyrde kunde blive mindre, hvis man gennemførte Reformer i den Retning, jeg her har forsøgt at antyde, og jeg tror, det vilde blive til Gavn for Lovgivningsvirksomheden. Det er jo saadan — lad os blot erkende det —, at mange af de Love, der er gennemført i disse 8 Maaneder, har maattet føres igennem under et voldsomt Pres; og det er derfor ikke givet, selv om der har været Folketingsudvalg og Landstingsudvalg og 3 Behandlinger i hvert Ting, at de er saa helt ideelle. Man bør ogsaa tage i Betragtning, at naar Virksomheden er saa hektisk, som den har været, er Administrationen temmelig overbebyrdet. Det kan knibe med at følge med overhovedet derovre i Ministerialkontorerne, og selv om jeg i øvrigt ikke har Medlidenhed med Medlemmerne af den nuværende Regering, har jeg tit spekuleret over, hvordan de i Grunden faar Tid til at passe deres Ministerier, naar de saadan skal rende i Galop fra det ene Udvalgsværelse til det andet herovre.

Naar dette er sagt, maa jeg gaa videre og sige, at naturligvis kan man godt derfor lave et smukt Tilbageblik, kigge lidt paa, hvad der er gjort, og hvad der ikke er gjort, og det vil være rimeligt at gøre det, navnlig paa de Omraader, som vi ikke i den allersidste Tid har beskæftiget os særlig med her i Tinget, men jeg tror, det kan gøres ret kort.

Det har slaet mig, at en af de Ministre, vi har haft mindst at gøre med i de sidste Par Maaneder, er den højtærede Handelsminister. Det synes jeg ikke er saa helt godt, for det er et af de vigtigste Omraader; Regeringen og Rigsdagen overhovedet har at beskæftige sig med. Jeg skal ikke give mig til i Detailler at gennemgaa hele det Virksomhedsomraade, der falder ind under den højtærede Handelsminister, men jeg tror ikke, det gaar at være saa liberal, som

Regeringen forsøger at være i de Spørgsmaal. Det kan naturligvis være fristende at give Benzin til alle Automobilejere i Landet. Saa demonstrerer man paa et begrænset Omraade, men alligevel saa der bliver lagt Mærke til det, at nu er man ved at afvikle Krigstidens Restriktioner, nu bliver det ikke saa svært at leve mere; og saa faar vi Vognene ned af Klodserne og Nummerpladerne paa, og det giver Indtægter til den højtærede Finansministers slunkne Kasse, og det er han glad for.

Men er det alligevel ikke en Flothed at give saa meget Benzin til alt det, man kalder Privatbiler her i Landet, og derved forstaar jeg de Biler, der bruges til ikke samfundsnødvendig Kørsel? Er det nødvendigt at give dem en saa stor Benzintildeling — jeg siger ikke dermed, at den er rigelig i Forhold til, hvad de brugte før Krig, men i Forhold til, hvad vi raader over —, naar Erhvervskørselen mange Steder befinder sig i de allerstørste Vanskeligheder, fordi dens Benzintildeling er for knap? Jeg tror ikke, dette er rigtigt; jeg tror, man skal tænke alvorligt over det.

Paa samme Maade er det med det beskedne Omraade, der hedder Cykeldæk — det vil sige, beskedet er det ikke for de Folk, der trænger til Dækkene. Dør synes jeg, at Regeringen ikke burde have sluppet et fast Greb i Ordningen. Jeg tror tværtimod, at man skulde have gennemført en Form for mere effektiv Rationering og Kontrol med, at Dækkene virkelig naar ud til de Forbrugere, der har størst Brug for dem. Der har været en Tendens til paa saadanne Omraader at slække, hvor slækkes kunde; det er ogsaa sket paa Udenrigshandelens Omraade, og derfor er vor Valutasituation blevet daarligere, medens vor Forsyning med nødvendige Varer ikke er blevet tilsvarende bedre.

Jeg kan kun udtrykke min Glæde over den Fornuft, der lyser ud af det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser her om, at en Regulering paa disse Omraader er nødvendig i den Situation, vi befinder os i. Maa jeg lige indskyde, at hvis vi ved Skæbnens og Tidernes Gunst skulde faa Regeringskrise og Valg inden for en overskuelig Fremtid, har det ærede Medlem forhaabentlig saa megen Indflydelse i sit Parti, at vi slipper for igen at se disse Valgplakater om, hvorledes det frie Initiativ kunde skaffe Varer til Landet, hvis man blot stemte paa Liste C.; for disse Valgplakater var dog i hvert Fald i skærende Modstrid med den Opfattelse, det ærede Medlem som Ordører for sit Parti fremsatte her.